

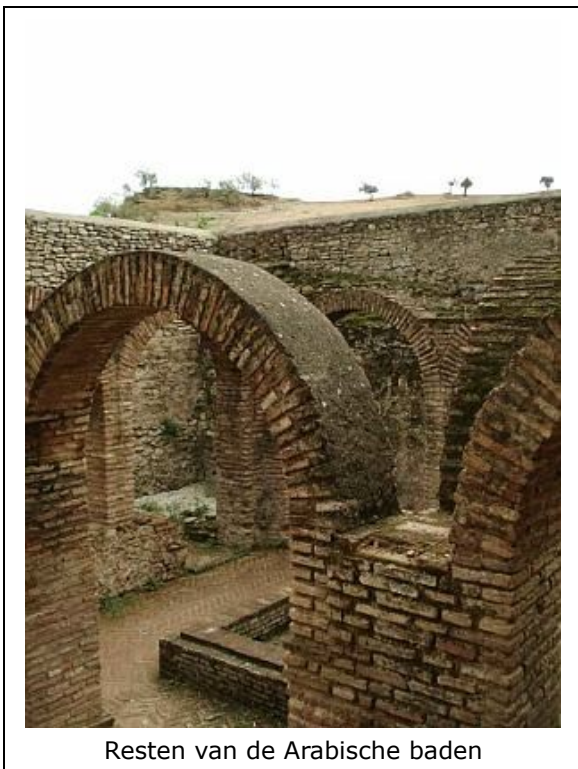
Ronda

Ronda is een van de belangrijkste toeristische trekpleisters van Andalusië. Het aantal bezoekers dat deze stad jaarlijks ontvangt, bedraagt ongeveer het tienvoudige van het aantal inwoners (ruim 36.000). Driekwart daarvan zijn toeristen die komen voor recreatie, de cultuur of de omgeving. Zonder toerisme geen Ronda, het is er de enige bedrijfstak van betekenis. Ronda ligt zo'n honderd kilometer ten westen van Málaga op een hoogte van 739 meter boven zeeniveau. Je kunt vanuit Málaga óf direct westwaarts gaan langs uitgestrekte fruitkwekerijen, óf eerst naar Marbella reizen en je verbazen over wat veertig jaar strandtoerisme met de Spaanse kust heeft gedaan, om vervolgens noordwaarts te koersen.

Ronda is gesticht door de Kelten in de zesde eeuw BC en werd door hen Arunda genoemd. Later streken de Grieken er neer die de naam Runda gebruikten. Maar de stad kwam pas echt tot ontwikkeling ten tijde van de Tweede Punische oorlog

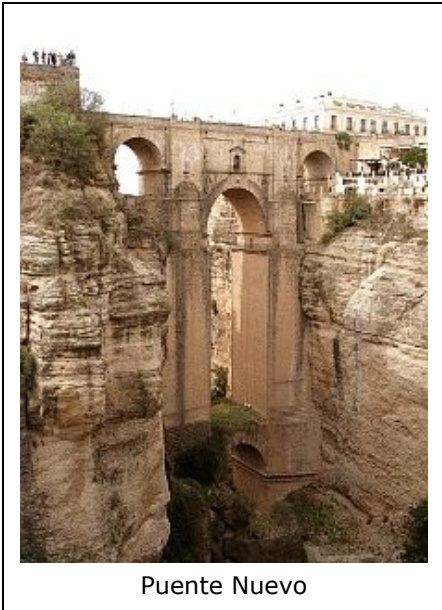
tussen de Romeinen en Carthagers in de derde eeuw BC. De status van de stad werd aanzienlijk verhoogd dankzij de invloed van de Romeinen die er bleven tot in de vijfde eeuw AC. In die tijd werd Ronda opgenomen in het Visigotische rijk dat vanaf 711 onder de voet werd gelopen door de Moren. In 713 opende Ronda haar poorten voor de Berbers zonder slag te leveren. De stad werd later onderdeel van het kalifaat van Córdoba en omgedoopt in Izn-Rand Onda (de stad van het kasteel), hoofdstad van de Andalusische provincie Takurunna. Na het uiteenvallen van het kalifaat in de elfde eeuw werd Ronda de hoofdstad van het Taifa de Ronda, een zelfstandig koninkrijk dat in 1485 door de christenen onder aanvoering van koning Fernando werd veroverd op de Moren. Het was tijdens de periode als Taifa de Ronda dat de belangrijkste bouwwerken werden gerealiseerd die nu de stad het aanzien geven van monumentaal erfgoed. De Arabische baden zijn daar bij uitstek een voorbeeld van.

Resten van de Arabische baden

De ligging van Ronda is bijzonder te noemen. De *casco histórico* (historische binnenstad) ligt aan de oostoever van de rivier de Guadalquivir, die een diepe insnijding heeft gemaakt: de *Tajo de Ronda*. Deze wordt overspannen door de grootste attractie van de stad: de *Puente Nuevo* (nieuwe brug). Het loopvlak van deze brug bevindt zich op een hoogte van honderd meter boven het water. De brug werd gebouwd tussen 1759 en 1793. Voornaamste bouwmeester was José Martín de Aldehuela, die ook de laatste hand gelegd

schijnt te hebben aan de Plaza de Torros (arena voor stierengevechten) in Ronda.

Puente Nuevo

De *Puente Nuevo* draagt deze naam niet voor niets. Er zijn nog twee andere bruggen over de Guadalevín: de *Puente Viejo* (1616) en de kleinste van de drie bruggen, de *Puente Romano* (ook bekend als de *Puente de las Curtidurías*, daterend uit de Moorse regeerperiode. Waarschijnlijk is deze oudste brug gebouwd op resten van een Romeins bouwwerk, vandaar de naam.

Puente Viejo met eronderdoor te zien de Puente Romano

In de *casco histórico* is een aantal indrukwekkende bouwwerken aanwezig, waaronder de *Iglesia de Santa María*, het *Ayuntamiento* (stadhuis), het *Palacio de Mondragón*, waarin het

Iglesia de Santa Maria

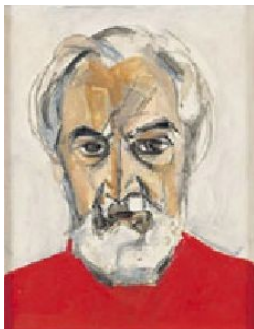

Ayuntamiento

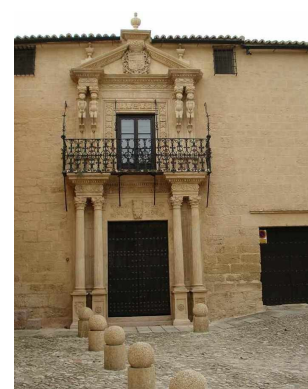
Museo Municipal

Museo Municipal (gemeentemuseum) is gevestigd in het *Palacio de Moctezuma*. In dit paleis is de schitterende collectie van de kunstenaar Joaquin Peinado ondergebracht.

Zelfportret

Joaquin Peinado, geboren in Ronda, begon in 1915 een studie aan de hogeschool voor de handel in Sevilla, maar gaf deze op in 1919 om te gaan studeren aan de *Escuela Superior de Bellas Artes de San Fernando* te Madrid. In 1923 vertrok hij naar Parijs waar hij deel uitmaakte van de *Escuela Española de París* (Spaanse Parijse school), die het brandpunt was van artistieke in de twintiger jaren van de vorige eeuw. Peinado wordt beschouwd als een van de belangrijkste Spaanse kubistische schilders en was tijdgenoot van Picasso en de regisseur Buñuel met wie hij in 1926 in Amsterdam

Museo Peinado

werkte aan de realisatie van het operaspel *El Retablo de Maese Pedro*, een compositie van Manuel de Falla uit 1923, dat oorspronkelijk als marionettentheater werd opgevoerd. Peinado schilderde de decors voor dit werk. Hij overleed in 1975 in Parijs.

Pasos Largos
1870 - 1934

Een heel bijzonder museum in Ronda is het Museo del Bandolero. In tegenstelling tot het Museo Peinado, dat is ingericht in moderne, open en rustige stijl, bevat het museum dat het verschijnsel van het Bandolerismo beschrijft, een aantal krappe zaaltjes die volgepropt staan met attributen van struikrovers die vanaf de middeleeuwen de wegen van Andalusië onveilig maakten. De muren zijn geheel overdekt met afbeeldingen van taferelen van overvallen en met prenten van beroemde *bandoleros*. De laatst levende bandolero is een ware beroemdheid in Ronda. Het is Juan José Mingolla Gallardo wiens bijnaam "*Pasos Largos*" luidde, wat Grote Stappen betekent, en die in 1934 in de gevangenis

aan tuberculose overleed.

Ronda is niet alleen historie. Er is ook een prachtige omgeving en er zijn interessante voorbeelden van renovatie en nieuwbouw. En bekeken vanuit de omringende vallei is het panorama van Ronda van een betoverende schoonheid.

Willem Peeters, 6 mei 2009